

Metodické materiály
pro pedagogy a pedagožky
k výstavě Srdce žirafy v zajetí
je o 12 kilo lehčí

Žirafí učebna

Vítejte

Srdce žirafy v zajetí je o 12 kilo lehčí je prostorem pro společné učení, tvorbu i snění. Žirafí učebna – edukační zóna ve výstavě – vás zve k hlubšímu ponoru do toho, co příběh žirafy otevírá: dotazování se po našem vztahu k přírodnímu světu, možnostech práce s historickým příběhem a mnohohlasem, mapování mocenských vztahů mezi lidmi a zvířaty a možnostmi jejich přenastavení, aktivaci smyslového vnímání a vnášení celého těla do procesu učení, které by nám současně mohlo pomoci budovat hlubší a empatictější vztahy s přírodním světem.

Průchod žirafím krkem můžeme vnímat jako průchod tunelem s mnoha výstupy a vstupy, „akupunkturními body“, které nám umožňují dotýkat se a aktivovat konkrétní místa příběhu. Připravená sada pozvání a aktivit (aktivací) vám dává možnost sestavit program na míru vaší skupině.

Sada metodických materiálů obsahuje pozvání k zastavení ve čtyřech tematických částech – 1. Návštěva žirafy / 2. Otevření žirafy / 3. Srdce žirafy / 4. Snění o žirafě. Každá část sestává z několika aktivit, z nichž je možné si

vybírat, nebo absolvovat všechny. Pořadí tematických částí od „Návštěvy“ po „Snění“ doporučujeme absolvovat v navrženém pořadí. K vytvoření plánu, jak učebnu využít, slouží i návrh časové dotace u všech částí. Každé zastavení obsahuje soubor kritických a imaginativních otázek a nabízí k němu konkrétní sadu aktivit. Většinou si skupina vystačí s aktivací vlastních těl v prostoru, v některých případech je doporučen kresebný nebo textový záznam. K dispozici je také sada pomůcek – vybavení žirafí učebny – navržených pro konkrétní aktivity.

Prostor eduzóny není nutné pro skupinovou práci rezervovat. Využívejte jej s respektem k ostatním, kteří a které v něm tráví čas s vámi, stejně jako k návštěvnicku výstavní části projektu. Prostor vždy uveďte do původního stavu a s pomůckami zacházejte citlivě – nejedná se o jednorázové rekvizity.

Co najdete v žirafí učebně: příběh žirafy, mapu aktérů*ek (textilie s otvory pro hlavu), cedulky aktérů*ek, loutky aktérů*ek, provázky, žirafí skvrny, smyslové stimuly, archiv příběhů a imaginací dětí, vzpomínky pamětníků a pamětnic.

Příběh žirafy

V roce 1954 byla v Keni odchycena mladá žirafa masajská. Byla přepravena po moři do Hamburku, kde byla podrobena několikaměsíční karanténní prohlídce, aby 29. srpna 1954 slavnostně dorazila do Prahy jako první československá žirafa.

V letech 1954–1956 se s žirafou Lenkou – jméno dostala krátce po svém příjezdu – mohlo návštěvnicko setkávat v nově vybudovaném výběhu pražské zoologické zahrady.

Na jaře roku 1956 ale Lenka umřela na zápal plic, čímž končí její životopis jako zvířete žijícího v zajetí a začíná etapa nová – žirafa Lenka jako muzejní objekt.

Lenka je věnována do sbírek Národního muzea v Praze a její tělo musí být taxidermicky upraveno, aby se stala výstavním exponátem.

Během preparace došlo podle neověřených zdrojů k úniku rozpuštěných vnitřností do veřejné kanalizace a následkem toho i k dočasnému uzavření horní části Václavského náměstí. Tato legenda se stává součástí Lenčina kolektivního příběhu, vystavěného z archivních materiálů, zmínek v dobovém tisku i orálních svědectví.

Žirafa je v Národním muzeu vystavena až do roku 2000, v sále společně s kostrou velryby a vycpaným nosorožcem.

V roce 2000 je nahrazena vyšším exponátem žirafího samce a stěhuje se do archivu v Horních Počernicích. Její stav – četné pukliny na jejím těle – znemožňuje její opětovné vystavení, Lenka je ale přesto geneticky cenným materiálem, uchovávaným pro účely vědeckého bádání.

V roce 2022 se o jejím příběhu dozvídá umělkyně Eva Kořátková. Společně s kurátorkou Anežkou Jabůrkovou otevírají Lenčin příběh v Českém centru ve Vídni kolektivní výstavou *Lenka*, později ve spolupráci s kurátorkou Nicole Yip v Nottingham Contemporary výstavou *How Many Giraffes Are in the Air We Breathe?* (Kolik žiraf je ve vzduchu, který dýcháme?). V roce 2024 Eva Kořátková a kurátorka Hana Janečková prohloubily stávající výzkum v nově koncipovaném projektu *Srdce žirafy v zajetí je o 12 kilo lehčí*, představeném na 60. bienále umění v Benátkách. Kolaborativní projekt vytvořený ve spolupráci s uměleckou dvojicí Himali Singh Soin a Davidem Soin Tappeserem a pod vlivem metodologie kolektivu *Gesturing Towards Decolonial Futures* má podobu komplexní instalace tvořené zvětšeným žirafím krkem, tělesnými odlitky vycpané žirafy, příběhy a zvukovou kompozicí. Více o projektu a spolupracovníctvu najdete přímo ve výstavě.

1

Návštěva žirafy

Návštěva žirafy

Úvodní pozvání
na prohlídku výstavy
15–20 min.

- Kde je vám ve výstavě příjemně, a kde naopak nepohodlně či úzko?
- Jak na vás působí materiály a tvary, celky a fragmenty?
- Cítíte se být součástí tohoto rozprostraněného těla, nebo zůstáváte v roli pozorovatele*ky?
- Ruší vás něco od možnosti napojení, hlubšího vnímání?
- Jak do hry vstupuje prostor Veletržního paláce – přetváří ho instalace nějak?
- A jak naopak prostor ovlivňuje instalaci, která se v něm dočasně zabydlela? Jaké to je instalací procházet a jaké dívat se na ni z výšky?
- Pokud je krk tady, kde je zbytek těla?

Aktivita

Vstupte do instalace žirafího krku a poslechněte si příběhy, které jsou slyšet uvnitř, stejně jako zvukovou skladbu, jež zaznívá v prostoru. Vnímejte sebe uvnitř prostoru a ve vztahu k instalaci a jejím částem. Na pobyt ve výstavě si rezervujte dostatek času. Soustřed'te se také na emocionální a tělesné reakce vašeho prožívání v prostoru. Při prohlídce sledujte, co nastolená situace (pobyt v umělecké instalaci) dělá s vaším tělem a jeho prožíváním, ale také s vaším postojem k tématu vztahu ke zvířatům a přírodnímu světu obecně.

3

2

Otevření žirafy

Reflexe příběhu

Diskuse a výtvarná tvorba
instalace/objekt
15–20 min.

- Co s vámi příběh dělá?
- Jaké emoce a vzpomínky probouzí?
- Jaké části příběhu se vás nejvíc dotkly a proč?
- Jaké obrazy se vynořují?
- Jaký je váš vztah k příběhu – máte pocit, že se vás týká, nebo ho vnímáte spíš s odstupem – jako příběh cizí a již historický?

Aktivita

Přečtěte si společně příběh o žirafě. Sdílejte odpovědi na otázky ve skupině (sdílení je dobrovolné). Jako pomůcku využijte kousky textilu, které připomínají skvrny na žirafí kůži. Vyberte si určitý tvar skvrny a sdílejte svoji odpověď. Sdílením a přidáváním skvrn k sobě bude postupně vznikat uprostřed skupiny společná mapa, nový tvar, kolektivní záznam vašeho vztahování se k příběhu i ostatním ve skupině.

4

Aktérstvo příběhu

Diskuse a hraní rolí, mocenská analýza
25 min.

- Kdo všechno je součástí Lenčina příběhu?
- Koho žirafa během svého krátkého života potkala?
- A koho nepotkala přímo, ale kdo měl přesto vliv na její životní cestu?
- Kdo z příběhu žirafy těžil nebo těží a na koho situace nejvíce dopadla či dopadá?
- Jakou perspektivou se na příběh dívá každý*á z aktérů*ek?
- Jaké jsou jejich pohnutky a motivace?
- Jak jsme s příběhem spojeni*y my, jak se nás týká?

Aktivita

Fáze 1

Vytvořme si společně seznam aktérů a akterek Lenčina příběhu. V edukační zóně najdeme cedulky s aktéry a aktérkami – jsou mezi nimi všichni/všechny, nebo někdo chybí? Porovnejme oba seznamy. Kdo všechno má v příběhu svou roli, přestože v něm třeba přímo nevystupuje? Jaký je vztah mezi aktéry a aktérkami? Vyznačme si tyto vztahy na větší papír a sledujme, jaká mapa vztahů tím vzniká.

Fáze 2

Ve skupině si rozdělme role – vstupme do pozice jednotlivých aktérů nebo akterek. Využijme k tomu loutky, které jsou k dispozici v učebně. (Prosíme o citlivé zacházení s loutkami, jde o umělecké artefakty.) Jak by příběh popsal lovec*kyně ze své perspektivy? Jak ředitel*ka zoo a jak její návštěvník*nice? Jak by o příběhu informovala novinář*ka a jak dítě, které vidělo vycpanou žirafu v muzeu? Využijme loutky jako prostředníky pro promluvu.

Fáze 3

V učebně najdeme velké prostěradlo s mnoha dírami. Oblečme si jej a staňme se pohyblivým tělem Lenčina příběhu. Každý*á z nás vstupuje do role jednoho aktéra nebo aktérky příběhu. Jeden*na člen*ka skupiny se stává facilitátorem*kou, který*á klade otázky, jeden*na člen*ka skupiny vše zaznamenává na papír. Odted' jsme na sobě navzájem závislí*é, zapletení*é do sítě vztahů. Facilitátor*ka se ptá: Jak se cítí ředitel*ka muzea? A jak ošetřovatel*ka v zoo? S kým nejvíc komunikuje? Na kom je závislý*á? A především: Jaký je jeho *její vztah k Lence?

Varianta: Vztahy mezi jednotlivými aktéry a aktérkami, provázanost a komunikaci mezi nimi, můžeme vyznačovat také s pomocí provázku, který si mezi sebou předávají jednotliví*é aktéři a aktérky v pořadí, v jakém mluví. Vzniká tak prostorová síť provazující jednotlivé aktéry a aktérky. Můžeme pak sledovat, kde je síť velmi hustá, kde je zamotaná, a kdo je naopak od skupiny izolován – vede k němu nejméně nití.

3

Srdce žirafy

Vztah se zvířaty (zvířata jako spoludruzi*žky ve společném světě)

Prozkoumání tématu:
diskuse a výtvarná tvorba – kresba
30 min.

- Jaký je váš vztah ke zvířatům?
- Jaká zvířata znáte – s jakými zvířaty jste se dostali*y do kontaktu, o jakých jste jen slyšeli*y nebo četli*y a jaká zvířata byste si přáli*y potkat a proč?
- Mají zvířata nějaká práva? Čím se liší od těch lidských? Co lidé mohou nebo nemohou a jak je to u zvířat?
- A jak je to mezi zvířaty (mezi různými druhy zvířat)?
Mají všechna zvířata stejná práva a stejné podmínky k životu?
- Kdo rozhoduje o tom, která zvířata budou privilegovaná (zvýhodněná), a která ne?

Aktivita

Vyjádřete svůj vztah ke zvířatům skrze kresbu. Nezaměřujte se tolik na volbu zvířete a jeho vyobrazení, ale spíš na podobu samotného vztahu. Máte pocit, že jde o vztah rovnocenný, nebo nevyvážený, tedy takový, ve kterém má někdo větší moc než druhý? Jaký vztah ke zvířatům máte a jaký byste chtěli*y mít? Co všechno by se muselo změnit? Najděte pro tento vztah kresebný symbol, ústřední motiv.

Možnost rozvinutí: Zaměřte se na svůj vztah ke zvířatům skrze zakreslení jednotlivých fází: váš současný vztah, ideální vztah a mezi nimi fáze vedoucí ke změně. Vznikne tak něco jako obrazový scénář akce.

6

Život ve výběhu

Diskuse, výtvarná tvorba
a práce s tělem v prostoru
35 min.

- V jakých situacích se cítíte svobodní*é, a v jakých ne?
- Jaká místa a jaké situace ve vás vyvolávají příjemné pocity a jaké vás znervózňují, cítíte při nich úzkost?
- Pokud bychom si představili*y, že svět, ve kterém žijeme, je něco jako výběh, jak velký je ten váš? A jak vůbec vlastní výběh zmapovat?
- V jakých místech se pohybujete nejčastěji a kam chodíte spíš výjimečně nebo náhodou?
- Co váš „výběh“ (jeho podoba, velikost, rozmanitost) říká o vás?
- Pohybujete se ve svém výběhu dobrovolně, nebo byste z něj chtěli*y utéct? Podívejme se na jiný druh výběhu – výběh zvířat v zoologických zahradách nebo přírodních rezervacích. Je život v takovém výběhu v něčem výhodný, a v čem je naopak limitující? A co si o pobytu ve výběhu asi myslí ti*y, kteří*ré do něj byli*y bez vlastního rozhodnutí vsazeni*y?

Aktivita

Fáze 1

Postavte se společně do kruhu a chytte se za ruce, vytvořte „výběh“. Doprostřed kruhu vstoupí dobrovolník*ice. Jak na něj*ni situace působí, je mu*jí příjemná? A jak se v roli „plotu“ výběhu cítí ti*ty, kteří*ré se drží okolo za ruce? Kruh může měnit svou velikost – smršťovat se a rozpínat, přibližovat se a oddalovat. Dobrovolník*ice určuje, kdy aktivita skončí. Zážitek z aktivity nakreslete a popište. Zkuste si vybavit podobnou situaci z reálného života.

Fáze 2

Využijte prostor výstavy a dvorany. Rozdělte se do dvojic. Rozdělte si role – pozorující, který*á se může pohybovat, a pozorovaný*á, který*á je statický*á. Je vám příjemné být pozorovatelem*kou? Máte tendenci se přibližovat, nebo spíš oddalovat? A jaká je situace pro pozorovaného*ou? Nyní změňme pravidla. Pozorující je statický*á a pozorovaný*á má možnost volného pohybu v prostoru. Jak často se pozorovaný*á dostane do zorného úhlu pozorující*ho? Má pozorovaný*á tendenci se spíš vystavovat pohledu, nebo unikat, skrývat se? A jak tato situace mění mocenský vztah mezi oběma aktéry nebo aktérkami?

Fáze 3

Vytvořme nové dvojice, sdílejme spolu velký papír. Tento papír představuje náš společný svět-výběh. Vyberte si barevnou tužku a na papír nakreslete velikost svého „výběhu“. Kolik prostoru si pro sebe zaberete? Máte tendenci zasahovat i do zóny druhé*ho, nebo se spíše izolujete, straníte, oddalujete? Kde se vaše výběhy potkávají a prolínají – vznikají společné prostory? Kam je vidět, a kam není? Komu je zamezen přístup, a kdo je naopak zván k návštěvě? S kým sdílíte společný prostor, aniž byste ho*ji do „vašeho“ prostoru zvali*y? A respektují například zvířata nebo rostliny tato lidská pravidla? Je vůbec možné se úplně izolovat, a jaké jsou naopak možnosti většího propojení? Tato aktivita může také probíhat ve skupině na větší papír. Po fázi 3 věnujte čas reflexi.

Možnosti mezidruhovosti a jak se učit od zvířat

Diskuse a výtvarná tvorba – plakát
30 min.

- Jsou lidé také zvířata?
- Proč vzniklo dělení na lidi a ty druhé?
Proč se učíme o lidech a o zvířatech odděleně?
- Sdílíme společný jazyk? Nebo jsme ho už zapomněli*y? A jaké jsou možnosti znovunalezení společné řeči?
- Ve škole se učíme o zvířatech. Jak by to ale vypadalo, pokud bychom se učili*y s nimi a od nich? Co se můžeme od zvířat naučit?

Aktivita

Fáze 1

Navrhněte „vyučovací předměty“, které by mohla učit zvířata. Co by nás mohl*a naučit třeba netopýr, kočka, kos, žížala nebo žirafa Lenka? A vadí přitom, že naše těla vypadají a fungují jinak? Je možné učit se i z toho, co plně nedokážeme napodobit, prožít? (Např. místo létání se učit schopnosti nadhledu, místo zavrtávání se do hlíny se učit poznávat i to, co nevidíme, atd.) Vytvořte cedule na dveře těchto nových učeben nebo plakáty, které na nový předmět zvou budoucí studující.

Fáze 2

I předešlá aktivita může být formou vytěžování přírodního světa, přestože se snaží zcitlivovat náš vztah vůči světu přírody se všemi, kdo v ní žijí. Jaké možnosti máme v hledání hlubších spojení s přírodním světem – jaké vás napadají empatičtější modely společného bytí? Diskutujte.

4

Snění o žirafě

Kritický vstup do příběhu

Diskuse a práce s příběhem a vyprávěním, tvorba mapy
20 min.

Seznámili*y jsme se s tím, co o příběhu Lenky z prozatímního bádání víme. Zdá se, že příběh má začátek, konec a jednu hlavní linii.

- Je tomu ale skutečně tak?
- Jsou události, které se odehrály v minulosti, skutečně uzavřené, nebo různými (více či méně postřehnutelnými) způsoby zasahují do současnosti – ovlivňují to, co děláme, jak uvažujeme atd.?
- Pokusme se na tento příběh podívat jako na scénář, do kterého můžeme aktivně, kriticky a imaginativně vstoupit.

Aktivita

Sepište společně hlavní body Lenčina příběhu, jako bychom zakreslovali*y plánek cesty s hlavními zastaveními. Uvažujme, proč se příběh vyvíjel zrovna takhle. Jak se mohl vyvíjet jinak, pokud bychom do něj v konkrétních momentech vstoupili*y a navrhli*y změnu? Místa, ve kterých chceme do příběhu aktivně vstoupit, můžeme označit jako pákové body příběhu nebo jednoduše jako vstupy. Vytvořme různé verze příběhu, sesbírejme je a zapišme je do příběhové mapy – trasy s mnoha paralelními liniemi a odbočkami. Ve skupině můžeme postupně prezentovat jednotlivé návrhy vstupu do příběhu a jeho převyprávění nebo se pokusit o řetězovou reakci – jeden člen nebo jedna členka skupiny představí svůj vstup do příběhu a další na něj reagují, dokud se nit nevyčerpá. Pak představí svůj vstup do stejné nebo jiné části příběhu někdo další.

Neviditelný vzduch

Vědomé dýchání, kresba a reflexe
15 min.

- Co všechno je součástí vzduchu, který dýcháme?
- Kolik je v něm podobně neviditelných nebo potlačovaných příběhů? A jak to, že o nich nevíme, když je každý den vdechujeme – převalujeme v ústech?

Aktivita

Věnujme pozornost našemu dechu. Soustředíme se na rytmus a intenzitu, s jakou vdechujeme a vydechujeme. Všimějme si rytmu dechu u ostatních. Zaměřme se na prostor Malé dvorany, na veškerý prostor nad našimi hlavami až po strop. Představme si, že tento prostor je nádrž na společný vzduch, který všichni*všechny využíváme. Jaké to je vědět, že dýcháme vzduch, který ještě před chvílí koloval v těle jiné osoby? Jaký je váš pocit z takového sdílení a propojení? Může to ovlivnit to, jak se cítíme, na co myslíme, kým jsme? Přejímáme tak skrze dech i příběhy, emoce a vzpomínky ostatních, kteří*re s námi sdílí společný prostor? Reflektujeme jednotlivě skrze textový nebo kresebný záznam a sdílejme ve skupině.

Systemy, sítě pod zemí

kresba a reflexe
15 min.

Kanalizační systémy můžeme vnímat jako skryté tělo města – jako oběhový systém, který obvykle nevidíme. O tom, že „onemocněl“, se dozvíme tehdy, když nějaká část přestane fungovat, nebo během preventivní kontroly. Bez kanalizačních tepen bychom neměli*y vodu, nemohli*y bychom splachovat atd.

- Co dalšího v našem každodenním fungování nevidíme, i když bychom se bez toho jen těžko obešli*y?
- Jsou podobně jako voda v oběhu také myšlenky, témata nebo příběhy?
- Jak mezi námi cirkulují, jaká přediva a sítě utvářejí?

Aktivita

Zakresleme sebe na papír. Jakých systémů a sítí jsme součástí? Které jsou viditelné a které více skryté? Které jsou silné a k našemu tělu pevně připoutané a které jsou křehké a citlivé? Které sítě bychom potřebovali*y rozvinout a podpořit a kterých bychom se rádi*y zbavili*y – které spoje bychom chtěli*y přestříhnout? A jak nás ovlivňují ostatní v těchto sítích? Co se stane, když se někdo z nás v síti pohne, jak to ovlivní její podobu? Tuto aktivitu si můžeme zahrát také jako hru v prostoru, kdy něčí změna pohybu ovlivní zbytek skupiny.

Možnosti Lenčina oživení nebo pohřbení: dopisy Lence

Denní snění, tvůrčí psaní a sdílení
20 min.

Žirafa Lenka je v současnosti odsouzena k věčnému životu v archivu jako objekt vědeckého bádání a k důchodu jako vysloužilý exponát s puklinami.

- Je to ale její jediná možnost a závěrečná fáze jejího příběhu? Nebo ho oživujeme i my ve své hlavě?
- Jaký konec nebo pokračování by si sama přála? A jaký napadá vás?
- Co se můžeme učit z příběhu žirafy Lenky pro utváření našeho vztahu k přírodnímu světu?
- Jaké jsou možnosti oživení nebo nápravy?

Aktivita

Navažte na aktivitu „Kritický vstup do příběhu“, kde jste rozvíjeli*ý příběh žirafy Lenky. Napište Lence dopis. Zkuste zformulovat, čím se vás její příběh dotýká a proč. Co se z něho učíte? Co by se s Lenkou – jejím tělem nebo jejím příběhem – mělo stát teď? Můžete napsat volný text, návod, báseň, scénář, stížnost, nakreslit obrázek nebo pohlednici. Můžete si jej vzít s sebou domů nebo nám ho nechat v poštovní schránce v žirafí učebně. Dopis Lence je současně příležitostí rozloučit se s výstavou, stejně jako pokusem navázat hlubší kontakt, spojení, propojit váš příběh s příběhem Lenky v rámci jedné živé, rozrůstající se sítě.

Na závěr

Znovu se projděte výstavou a vzpomeňte si na aktivity-vstupy, které jste ve výstavě a učebně dělali*ý. Co jste vytvořili*ý? Co jste se dozvěděli*ý o Lence, o sobě, o umělecké tvorbě, instituci galerie, lidech, které jste tu potkali*ý, mocenských vztazích, našem vztahu k přírodnímu světu? Co se vás dotklo, co vás probudilo k jinému typu uvažování nebo prožívání a co vás nechalo chladnými? Zkuste najít jedno slovo pro pocit, představu nebo myšlenku, které si odnášíte.

Zajímá nás,

jak se vám v eduzóně pracovalo, vaše reflexe a zpětná vazba jsou pro nás důležité. S jakými tématy jste se ve výstavě a učebně setkali*y? Jaké tvůrčí reakce a díla vznikly? Jaké otázky a podněty se vynořily? Jak jste si přizpůsobili*y nabízené aktivity? Jak jste pojali*y vlastní vzdělávací program v reakci na příběh a výstavu? Vaše reflexe, zkušenosti, nápady a projekty nám sdílejte na: vzdelavani@ngprague.cz.

Metodické materiály vzniklé k výstavě *Srdce žirafy v zajetí je o 12 kilo lehčí*, kterou připravila Národní galerie Praha (NGP) ve Veletržním paláci na jaro 2025, jsou součástí již existující řady online dokumentů, v nichž zpracováváme vybraná témata a kontexty výstav NGP a nabízíme možné způsoby jejich využití ve výuce. Konceptně materiály zapadají do školních vzdělávacích oblastí Umění a kultura, Člověk a jeho svět, Člověk a příroda a Člověk a společnost. Nabízejí přitom metodickou oporu pro výuku přímo v eduzóně výstavy, kterou pro vás připravila umělkyně Eva Kořátková. Příběh žirafy Lenky zde slouží jako nástroj pro výuku zaměřenou na rozvíjení mezidruhové empatie, péče o sebe i druhé i udržitelné životní prostředí. Materiály obsahují jasná zadání konkrétních vzdělávacích aktivit, které je možné realizovat se skupinou přímo ve výstavě. Příležitost prožívat přírodu všemi smysly a reflektovat její význam skrze umění mají školní skupiny také ve výstavě *MIČÍCI jaro*, k níž veškeré doprovodné a rozšiřující materiály naleznete na webu NGP.

Předložené materiály navazují na již připravené a zveřejněné materiály dostupné na webu NGP, které byly vytvořeny k předchozí výstavě Evy Kořátkové *Moje tělo není ostrov*, jež se uskutečnila ve Velké dvoraně Veletržního paláce v roce 2023. Tyto materiály doporučujeme vyučujícím jako výchozí bod pro seznámení se s autorčinou tvorbou a jejími přesahy do oblasti vzdělávání.

Ozvěny Benátského bienále

Eva Kořátková
Srdce žirafy v zajetí je o dvanáct kilo lehčí

Národní galerie Praha
Veletržní palác
Malá dvorana
28/3–27/7 2025

ve spolupráci s Himali Singh Soin a Davidem Soin Tappeserem, kolektivem Gesturing Towards Decolonial Futures a skupinami dětí, vyučujících a starších lidí, Kateřinou Žák Konvalinovou a Jiřím Žákem, Denisou Langrovou a Alex Sihelsk*, Sárrou Márc a Majou Štefancíkovou

Kurátorka: Hana Janečková
Komisař projektu: Michal Novotný
Autorka metodických materiálů: Eva Kořátková
Spoluautorky: Lucie Jakubcová Hajdušková, Kristýna Řihová
Grafička studijních materiálů: Adéla Svobodová
Jazyková redakce: Ondřej Šanca
Informace a rezervace programů: vzdelavani@ngprague.cz